

Процеси та явища у торгівлі повинні знаходитись під постійним впливом держави, свідомо регулюватись, спрямовуватись у суспільно доцільні напрями функціонування та розвитку цілеспрямованої діяльності спеціальних владних структур.

Література

1. Мельник Р. С. Система адміністративного права України : [монографія] / Мельник Р. С. – Харків : Вид-во ХНУВС, 2010. – 398 с.
2. Плугатар Т. А. Сутність механізму адміністративно-правового регулювання діяльності міліції України [Електронний ресурс] / Т. А. Плугатар // Форум права. – 2011. – № 2. – С. 741–744. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2011_2_119.pdf. – Назва з екрана.
3. Колпаков В. К. Адміністративне право України : [підручник] / Колпаков В. К. – К. : Юрінком Інтер, 1999. – 736 с.

Мердов Станіслав Павлович – викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Донецького юридичного інституту МВС України, майстер спорту України з боксу

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО СПОРТУ В УКРАЇНІ

З розвитком ринкових відносин в Україні активно почав розвиватися професійний спорт, як нова галузь у сфері фізичної культури та спорту. Відповідне нормативно-правове регулювання, якого було закріплене у положеннях Закону України «Про фізичну культуру та спорт». Так, на сьогоднішній день професійний спорт визнано одним із напрямків спорту поряд з дитячим, дитячо-юнацьким, резервним, олімпійським, не олімпійським спортом, спортом вищих досягнень, ветеранів, інвалідів тощо. В зазначеному нормативно-правовому акті у статті 38 надається визначення професійному спорту, статусу спортсмена-професіонала та сфера правового регулювання цієї діяльності. Проте, враховуючи зміни, що відбуваються в професійному спорті України, у визначенні його ролі в державі потребує переосмислення питань щодо адміністративно-правового регулювання цієї галузі у сфері фізичної культури та

спорту, подолання прогалин та неточностей у нормативно-правових актах у цій сфері.

І перш за все, це стосується самого визначення професійного спорту в Україні, під яким на сьогоднішній день розуміють комерційний напрям діяльності у спорті, пов'язаний з підготовкою та проведенням видовищних спортивних заходів на високому організаційному рівні з метою отримання прибутку [1]. Зазначене визначення, на нашу думку, не відображає сутності і особливостей сучасного професійного спорту в Україні. Зокрема, основною метою професійного спорту у зазначеній дефініції визначено отримання прибутку. З чим не можна погодитися, оскільки поряд з отриманням прибутку професійна спортивна діяльність як фізичних так і юридичних осіб спрямована на досягнення високих спортивних результатів, а також популяризацію спорту в країні, а також представлення України на спортивних змаганнях різного рівня, у тому числі й на Олімпіадах. Необхідно відзначити, що в останні роки відбувається професіоналізація Олімпійських ігор через надання дозволів спортсменам професіоналам на участь в них. Крім того, в законодавчому визначенні не дається коло суб'єктів, які задіяні у такій спортивній діяльності.

Окремі питання щодо адміністративно-правового регулювання суспільних відносин у професійному спорті взагалі є невизначеними. Наприклад, на сьогодні в нормативному плані повністю відсутній механізм присвоєння спортсменам і тренерам (тренерам-викладачам) спортивних звань та спортивних розрядів в професійному спорті, а положення Єдиної спортивної класифікації України розповсюджуються тільки на сферу любительського спорту.

Крім того, практично не визначеним залишається адміністративно-правовий статус професійних спортивних федерацій, асоціацій, ліг, клубів.

Оскільки у сфері професійного спорту реформи корінним чином змінили не тільки його організаційні, але й економічні, правові основи, очевидним є прийняття спеціалізованого Закону України «Про професійний спорт» з метою належного адміністративно-правового регулювання цієї сфери суспільних відносин. До того ж, сучасні тенденції в сфері адміністративно-правового регулювання професійного спорту у різних державах

свідчать про розробку та прийняття спеціалізованих законів про професійний спорт. Так, на сьогоднішній день такі нормативно-правові акти діють як в країнах Європи, наприклад, в Італії, Іспанії, Португалії, так і на пострадянському просторі, наприклад Туркменістані.

Враховуючи вищезазначене, вважаємо цілком доречним розробку і прийняття Закону України «Про професійний спорт», який би визначив правові, організаційні, економічні і соціальні засади регулювання суспільних відносин у сфері професійного спорту, а також визначив правовий статус суб'єктів, що здійснюють свою діяльність в цій сфері. Крім того, в ньому доцільно визначити засади публічного адміністрування у сфері професійного спорту, заходи його державної підтримки та розвитку.

Література

1. Про фізичну культуру та спорт : Закон України від 24.12.1993 № 3808-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 14. – Ст.80 (із змінами та доповненнями).

Мердова Ольга Миколаївна – доцент кафедри спеціальних дисциплін та адміністративної діяльності Донецького юридичного інституту МВС України, кандидат юридичних наук

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ДОКУМЕНТ»

Фахівці юристи у своїй повсякденній діяльності постійно стикаються з необхідністю складання різного роду юридичних документів, різновидом, яких є адміністративно-процесуальні документи. Як відомо, на сьогоднішній день адміністративний процес розглядається як урегульований правом порядок розгляду і розв'язання адміністративних справ, що реалізується в рамках діяльності органів публічної адміністрації та деяких інших владних суб'єктів [1, с. 258] і являє собою сукупність різного роду адміністративних проваджень, в ході яких реалізуються певні процесуальні дії, що повинні бути належним чином оформлені. Підкреслимо таке правило: будь-яка процесуальна дія